

hjemmel til ændring. Renten er derfor efter den sidste diskontoenedsættelse: $\frac{1}{4}$ pct. (Her er dog nok ikke så mange låntagere tilbage, der er under uddannelse).

2: Efter uddannelsesperiodens afslutning forrentes SU-gælden med diskontoen med et procenttillæg på 1. Der er ikke hjemmel til ændring. Forrentningen er derfor pr. 1. april 1996: $4\frac{1}{4}$ pct.

For disse allerede optagne studielån er der således kun mulighed for at ændre forrentningen for låntype 5 og 6 ved lov for den resterende del af uddannelsesperioden og ved at fastsætte et tillæg på højst 1 til diskontoen efter uddannelsesperiodens afslutning.

For statslånenes vedkommende er der derimod ikke mulighed for at ændre forrentningen. Hvis diskontoen derfor skulle falde til under 3, skal de studerende ikke betale renter af disse lån efter uddannelsesperiodens afslutning. Jeg kan derimod ikke tænke mig, at der kan blive tale om, at de studerende skal have rente udbetalt, idet dette klart strider mod den almindelige forudsætning, at der betales renter af lån – det siges i SU-loven, at renter tilskrives lånet.

Det er hensigten at foreslå forrentning af lån, der er tildelt efter 1. august 1988, forhøjet efter uddannelsesperiodens afslutning, således at renten fastsættes med det maksimale tillæg til diskontoen på 1. Det vil ske på forslag til finanslov for 1997.

Jeg kan endelig oplyse, at de seneste diskontoenedsættelser naturligvis har givet anledning til, at jeg nu overvejer, om der kan og bør ske ændringer i SU-lovens bestemmelser om forrentning af SU-lån. Det gælder både en ændring af forrentningen af allerede optagne studielån i det omfang, det er muligt, og om der for fremtiden bør indføres en ny låntype, hvor forrentningen knyttes til et andet mål for renteudviklingen end diskontoen.

Spm. nr. S 2160

Til undervisningsministeren (6/5 96) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Hvad vil ministeren gøre i den situation, hvor studerende, der har statslån med en forrentning på diskontoen minus 3 pct., får en positiv forrentning af lånet, hvis diskontoen falder til under 3 pct.?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Studerende tjener på at låne« fra Vejle Amts Folkeblad, hvor problemstillingen er beskrevet.

Svar (17/5 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 2159 af 6. maj 1996.

Spm. nr. S 2093

Til skatteministeren (29/4 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at en eftergivelse af et vandværks tilgodehavende på 25.000 kr. hos en forbruger efter uforskyldt brud på en vandledning ikke vil ændre på vandværkets status som ikkeskattepligtig virksomhed, og såfremt ministeren ikke mener, at en sådan eftergivelse vil kunne foretages uden at ændre ved vandværkets status som ikkeskattepligtig virksomhed, vil ministeren da redegøre for, hvordan en række tilsvarende sager er løst af landets vandværker og told- og skatteregioner i de seneste år?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Køge Dagblad den 15. april 1996, side 10.

Svar (15/5 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg har forstået spørgsmålet i relation til artiklen i Køge Dagblad den 15. april 1996 sådan, at en forbruger hos Strøby Egede Vandværk er kommet i den uheldige situation at have fået en meget høj regning på vandafgift m.v. på grund af brud på stikledningen.

Det fremgår, at kommunen har eftergivet den pågældende forbruger vandafledningsafgiften, mens vandværket har taget vandafgiften til inkasso.

Vandværket har ikke set sig i stand til at eftergive kunden beløbet, da vandværket frygter, at en sådan eftergivelse ikke vil kunne foretages uden at ændre ved vandværkets status som skattefritaget virksomhed.

Jeg kan oplyse, at vandværker er undtaget fra skattepligten efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder, alt for så vidt værkets indtægter – bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital – ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værket formål.

Værkets status som skattefritaget vil således blive berørt, hvis værket udlodder overskud til andelshaverne uden for de rammer, der fremgår af bestemmelsen i selskabsskatteloven.

Efter vandafgiftsloven er det vandværket og ikke den enkelte kunde, der er afgiftspligtig. Det er således vandværket, der efter loven har pligt til at indbetale vandafgiften til Told og Skat.

Hvis vandværket under de givne omstændigheder undlader at opkræve vandafgiften hos forbrugeren, har jeg svært ved at se, at dette vil påvirke værket status som skattefritaget. Der er ikke i denne situation tale om, at vandværket udbetaler overskud til en andelshaver.

Jeg ser således ikke skattemæssige hindringer for, at vandværket kan eftergive den uheldige kunde afgiften af vandspildet.

Spm. nr. S 2094

Til skatteministeren (29/4 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at Told og Skat ved uforskyldte uheld i vandforsyningen ikke efter ansøgning og konkret vurdering kan eftergive moms og grønne afgifter i forhold til et vandværk, jf. lov om vandafgift og lov om vandafledningsafgift?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 2093.

Svar (15/5 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Vandværket kan indgive ansøgning til Told- og Skatteregion Køge om eftergivelse af vandafgiften. Sådan eftergivelse kan indrømmes, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor.

Såfremt regionen efter en konkret vurdering ikke finder grundlag for eftergivelse, kan sagen indbringes for Told- og Skattestyrelsen.

Spm. nr. S 2085

Til udenrigsministeren (26/4 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Er det en konsekvens af Danmarks medlemskab af EU, at den danske regering ikke har protesteret mod de israelske bombardementer af det sydlige Libanon i modsætning til f.eks. den norske regering, der indkaldte den israelske ambassadør til møde i Utanriksdepartementet fredag den 19. april 1996, hvor han fik overdraget en officiel norsk protest?«

Begrundelse

De udenrigsministre for EU-lande, der har udtalt sig offentligt om de israelske bombardementer, har anvendt samme udtryk som Helveg Petersen: »dyb bekymring«. Det må siges at være et mildt udtryk i lyset af, at antallet af dræbte civile i det sydlige Libanon ligger over 150, og at antallet stiger daglig.

Enhedslisten mener, at »dyb bekymring« er en helt uacceptabelt mild og næsten neutral reaktion. Den norske regering har tydeligvis forholdt sig mindre nølende. Statssekretær Jan Egeland fra Utanriksdepartementet har f.eks. udtalt: »Aktionerne går nu langt ud over det, som var udgangspunktet: at svare på tiltag fra Hizbollahs side. Vi fordømmer denne aktion, og indkalder derfor den israelske ambassadør til møde i Utanriksdepartementet i dag«.

Svar (10/5 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen støtter aktivt den mellemøstlige fredsproces. Dette sker bilateralt såvel som gen-

nem EU, FN og andre internationale organisationer, som Danmark er medlem af. Regeringen forsøger løbende at vurdere, hvilke handlinger og udtalelser som bedst tjener freden.

Som jeg gav udtryk for samme dag, var jeg dybt chokeret over de tragiske konsekvenser af angrebet på FN-basen i Sydlibanon.

Efter regeringens vurdering ville en ensidig fordømmelse af de israelske bombardementer i Sydlibanon ikke øge de øvrige parter vilje til at indgå en våbenhvile til gavn for civilbefolkningen på begge sider af den israelsk-libanesiske grænse. Det må i denne forbindelse erindres, at Hizbollahmilitansen sendte over 700 katusjarakter mod civile mål i Nordisrael. Det ville således ikke være korrekt alene at fordømme den ene part. Regeringen valgte i stedet kraftigt at opfordre begge parter til at indgå en våbenhvile. Regeringens holdning i denne sag var udtryk for en samlet og selvstændig vurdering af, hvad der bedst kunne tjene dette formål.

Spm. nr. S 2086

Til udenrigsministeren (26/4 96) af:
Søren Søndergaard (EL):

»Hvorfor kunne Danmark ikke stemme for den resolution, der blev behandlet på FN's generalforsamling torsdag den 25. april 1996, som fordømte de israelske bombardementer og krævede deres øjeblikkelige indstilling?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2085.

Svar (10/5 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Sikkerhedsrådet vedtog den 19. april 1996 enstemmigt resolution 1052. Der var tale om en balanceret resolutionstekst, som opfordrede begge parter til omgående at indstille alle kamphandlinger. Den tekst, der blev behandlet på FN's generalforsamling den 25. april 1996, indeholdt derimod en ensidig fordømmelse af Israel, som Danmark ikke kunne støtte. Dan-

mark afstod sammen med de øvrige vesteuropæiske lande.

Der henvises i øvrigt til besvarelse d.d. af Søren Søndergaards spørgsmål nr. S 2085 stillet den 26. april 1996.

Spm. nr. S 2065

Til arbejdsministeren (25/4 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke kurser eller uddannelser personer på uddannelsesorlov deltager i, og vil ministeren redegøre for, hvor lange kursus- eller uddannelsesforløb der er tale om, samt hvilken kompetence der opnås gennem uddannelserne?«

Begrundelse

Der har i den seneste tid været rettet en del fokus på, hvilken type uddannelse uddannelsesorloven anvendes til. Uddannelsesorlov eller anden mulighed for opkvalificering af arbejdskraften er et vigtigt aktivt arbejdsmarkedspolitisk instrument, der bl.a. gerne skulle være medvirkende til at undgå flaskehalse samt øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Det er derfor meget vigtigt, at uddannelse og efteruddannelse ikke anvendes som beskæftigelsesterapi. Spørgeren ønsker derfor en fyldig redegørelse for, hvad uddannelsesorloven anvendes til.

Svar (8/5 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Da spørgsmål nr. S 2065-2068 er meget nært forbundne, besvares de i det følgende samlet. Som baggrund for besvarelsen er der indhentet bidrag fra Arbejdsmarkedsstyrelsen og Undervisningsministeriet.

Det kan indledningsvis oplyses, at de i det følgende anvendte tal stammer fra AF's produktionsstatistik fra 1995 (hvis ikke andet er angivet), dels med hensyn til belysning af, hvilke kurser/uddannelses typer der vælges i forbindelse med uddannelsesorlov, og dels af uddannelsesorlovens varighed.

I tabel 1 vises uddannelsesvalg for ledige og beskæftigede, der påbegyndte en uddannelses-

orlov i 1995, opdelt på alment forberedende kurser, erhvervsrettede kurser samt korte, mel-

lemlange og lange videregående uddannelser fordelt på mænd og kvinder.

Tabel 1.

	Beskæftigede i procent			Ledige i procent		
	Kvinder	Mænd	I alt	Kvinder	Mænd	I alt
Alm. forberedende kurser	57	70	62	73	62	69
Erhvervsrettede kurser	10	17	13	10	23	15
Videregående uddannelser	34	12	25	17	15	16
I alt	100	100	100	100	100	100

Tabellen viser generelt, at de fleste uddannelsesorlover tages i relation til alment forberedende kurser, der omfatter enkeltfag ved folkeskoleuddannelser inden for f.eks. dansk, matematik, sprog m.m., og øvrige adgangsgivende kurser og eksaminer, herunder HF og gymnasium, samt højskoler. Således har 62 pct. af de beskæftigede og 69 pct. af de ledige valgt alment forberedende uddannelse. Der er stor spredning mellem kønnene, idet der er 70 pct. af de beskæftigede mænd, men kun 57 pct. af de beskæftigede kvinder, der har valgt alment forberedende uddannelse. Det forholder sig derimod lige omvendt for ledige, hvor 62 pct. af mændene og 73 pct. af kvinderne har valgt således.

For de erhvervsrettede kurser, der omfatter uddannelser inden for teknik, handel og kontor-fag samt specialarbejderkurser, viser tabel 1 også forskel på uddannelsesvalget mellem

mænd og kvinder. Blandt de beskæftigede vælger 17 pct. af mændene, men kun 10 pct. af kvinderne erhvervsrettede kurser. Blandt de ledige vælger 23 pct. af mændene og 10 pct. af kvinderne således. Relativt mange mænd bruger uddannelsesorlov til erhvervsrettede kurser.

Endelig viser tabel 1, at 25 pct. af de beskæftigede bruger uddannelsesorlov til en videregående uddannelse, mens kun 16 pct. af de ledige deltager i en sådan uddannelse.

Ud over oplysningerne om uddannelsesvalget forefindes der ikke registeroplysninger om det kompetenceniveau, som opnås via uddannelsen i orlovsperioden. Der er iværksat en evaluering af orlovsordningerne.

I tabel 2 vises uddannelsesorlov til ledige og beskæftigede i 1995 fordelt på uddannelsens varighed.

Tabel 2.

	1. kv. 95	2. kv. 95	3. kv. 95	4. kv. 95	I alt
	Ledige	Ledige	Ledige	Ledige	Ledige
Under 4 uger	7 pct.	8 pct.	4 pct.	5 pct.	6 pct.
5-13 uger	14 pct.	13 pct.	7 pct.	11 pct.	10 pct.
Over 14 uger	79 pct.	79 pct.	89 pct.	84 pct.	84 pct.
I alt	100 pct.	100 pct.	100 pct.	100 pct.	100 pct.
	Beskæftigede	Beskæftigede	Beskæftigede	Beskæftigede	Beskæftigede
Under 4 uger	44 pct.	44 pct.	37 pct.	62 pct.	48 pct.
5-13 uger	17 pct.	12 pct.	12 pct.	10 pct.	12 pct.
Over 14 uger	39 pct.	44 pct.	51 pct.	28 pct.	40 pct.
I alt	100 pct.	100 pct.	100 pct.	100 pct.	100 pct.

Tabellen viser, at lediges uddannelsesorlov generelt er af længere varighed, idet 84 pct. af de ledige søgte om orlov til et uddannelsesforløb, der varede mere end 14 uger, mens uddannelsesforløb på under 4 uger kun udgør 6 pct. af det samlede antal uddannelsesorlovere for ledige.

Det fremgår ligeledes, at de beskæftigede generelt har kortere orlovsperioder, idet ca. 48 pct. af de beskæftigede har en uddannelsesorlov, som er på under 4 uger, mens 40 pct. har en varighed på under 14 uger.

Det bemærkes, at andelen af uddannelsesforløb over 4 uger stiger i august/september og i januar/februar i forbindelse med uddannelsesinstitutionernes almindelige studiestart.

Med hensyn til uddannelsesorlovens beskæftigelsesmæssige effekt kan man se på det korte sigt og på det lidt længere. Når en beskæftiget lønmodtager går på orlov, er den direkte effekt en nedgang i den samlede beskæftigelse – der imidlertid modsvares af en genbesættelse af stillingen. I hvilket omfang dette sker, foreligger der ikke registreringer af. Forskellige undersøgelser peger på, at den direkte genbesættelse ligger på 60-70 pct., men det er vanskeligt at omregne til totaltal.

På længere sigt bidrager uddannelsesorlovsordningen til den generelle opkvalificering af arbejdsstyrken, til vedligeholdelse af arbejdsstyrkens kvalitetsniveau, hvilket vil medføre bedre beskæftigelsesmuligheder – blandt andet for de ledige, der har erstattet orlovspersonerne,

og dermed har erhvervet arbejdsmarkedserfaring osv. – således at virkningerne på længere sigt er et positivt bidrag til beskæftigelsesudviklingen.

Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemfører kvartalsvise stikprøveundersøgelser, der belyser virksomhedernes ansættelse af arbejdskraft til umiddelbar erstatning for beskæftigede, der går på uddannelsesorlov. Undersøgelserne viser, at i 1995 blev over halvdelen (52 pct.) af de ledige stillinger, som opstod på denne måde, besat med ledige som afløsere. Virksomhedernes tilbøjelighed til at ansætte afløsere er større i den offentlige sektor end i den private. Generelt er der en sammenhæng mellem ansættelse af afløsere og orlovens længde: Jo længere orlov, desto større sandsynlighed for ansættelse af en afløser.

Med hensyn til beskæftigelseseffekten af uddannelsesorlov for de ledige foreligger der endnu ikke systematiske undersøgelser. Der er taget initiativ til en mere dybtgående evalueringundersøgelse af orlovsordningerne med henblik på en belysning af uddannelsesorlovens beskæftigelseseffekt for den enkelte.

Med hensyn til uddannelsesorlovens betydning for antallet af uddannelsespladser oplyser Undervisningsministeriet, at den generelle opfattelse er, at der er oprettet flere uddannelsespladser på grund af uddannelsesorloven, men at antallet kan ikke umiddelbart kvantificeres.

Som eksempler på, hvad uddannelsespladser på nogle af de mest søgte uddannelser i forbindelse med uddannelsesorlov koster, kan det oplyses, at på daghøjskolerne udløser det samlede taxameter pr. årselev 45.800 kr. På erhvervsskolerne er det tilsvarende beløb 54.200 kr., mens de merkantile erhvervsuddannelser (f.eks. værktøjsmager) udløser et beløb på 97.600 kr. På social- og sundhedsassistentuddannelsen koster en årselev 59.100 kr., mens taksten for fuldtidspædagoguddannelsen er 38.000 kr.

AMU-centrene anvendes også ganske meget af personer på uddannelsesorlov, men her er det meget vanskeligt at opgive en simpel gennemsnitspris, da der arbejdes med elevugepriser og fællesudgifter pr. elev (der regnes med 40 elevuger pr. år). Et kranførerkursus, som kræver anvendelse af en tårnkran til flere millioner kr. i anskaffelsesudgift, har i sagens natur en langt højere elevugepris end et kvalitetssikringskursus, der kun kræver papir og blyant. Elevugepriserne kan derfor svinge mellem godt 800 kr. og flere tusinde kr. afhængig af kursustype.

Spm. nr. S 2066

Til arbejdsministeren (25/4 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken beskæftigelsesmæssig effekt uddannelsesorlovsordningen har, og vil ministeren derudover redegøre for, hvor mange stillinger der genbesættes som følge af, at ansatte er på orlov?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2065.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 2065).

Spm. nr. S 2067

Til arbejdsministeren (25/4 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvor stor en procentdel af de ledige, som har været på uddannelsesorlov, der kommer i beskæftigelse efter afsluttet uddannelsesorlov, og herunder redegøre for, hvilken type kursus/uddannelser der er fulgt, forud for at den ledige er kommet i beskæftigelse?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2065.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 2065).

Spm. nr. S 2068

Til arbejdsministeren (25/4 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke offentlige udgifter der er forbundet med oprettelse af uddannelsespladser til det øgede antal personer, der i øjeblikket er på uddannelsesorlov?«

Begrundelse

Regeringen skønner, at godtgørelser i forbindelse med uddannelsesorlov i 1996 udgør 3,9 mia. kr.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 2065).

Spm. nr. S 2095

Til miljø- og energiministeren (29/4 96) af:

Jens Vibjerg (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken myndighed man som borger skal rette sig efter, hvis et pålæg fra et amts tekniske udvalg er uforeneligt med et pålæg fra Skov- og Naturstyrelsen/Statsskovdistriktet på, hvor mange kilometer stier og veje der hører under Statsskovvæsenet,

er der anvendt muslingskaller, hvor mange tons er anvendt, hvad er det tykkeste lag, der er anvendt på noget sted, og på hvor mange kilometer stier og veje i øvrigt er der anvendt muslingskaller til stabilisering af veje?»

Begrundelse

Vejle Amt har pålagt en virksomhed at tildække nogle muslingskaller. De samme muslingskaller har Skov- og Naturstyrelsen/Statsskovdistriktet pålagt grundejerne at fjerne. De to pålæg er uforenelige. Spørgsmålet påvirkes ikke i sit principielle indhold af, at Skov- og Naturstyrelsen/Statsskovdistriktet nu starter forfra i sagen.

Svar (14/5 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Hvis der er tale om, at en bestemt aktivitet kræver tilladelse efter to eller flere forskellige love, kan aktiviteten ikke gennemføres, medmindre der er givet tilladelse efter samtlige de pågældende love.

Kræves der eksempelvis tilladelse både efter planlovens zonebestemmelser og efter skovloven, skal begge tilladelser foreligge, før aktiviteten kan gennemføres. Hvis der gives tilladelse efter skovloven ud fra de hensyn, denne lov varetager, men afslag efter planloven, som varetager andre hensyn end skovloven, kan aktiviteten ikke gennemføres.

Med hensyn til spørgsmålet om Skov- og Naturstyrelsens anvendelse af muslingskaller til stabilisering af veje kan jeg oplyse, at muslingskaller normalt ikke anvendes ved anlæg og vedligeholdelse af veje og stier.

Der findes dog enkelte eksempler på, at dette er tilfældet, f.eks. på Fanø, hvor man i nogle tilfælde har anvendt opskyllet materiale fra havet.

Der findes ingen samlet opgørelse over, i hvilket omfang muslingskaller er blevet anvendt ved vejanlæg på styrelsens arealer, men det skal understreges, at der er tale om en helt sporadisk anvendelse.

Desuden findes der ingen opgørelse over anvendelse af muslingskaller til stabilisering af stier og veje i øvrigt.

Spm. nr. S 2133

Til sundhedsministeren (2/5 96) af:

Jørgen Winther (V):

»Hvad er ministerens kommentar til, at Lægemiddelkataloget og Lægeforeningens Medicinfortegnelse har en helt forskellig opfattelse af fenemals teratogene egenskaber, dvs. risikoen for, at fenemal giver misdannelser, og vil ministeren tage initiativ til, at Sundhedsstyrelsen gennemgår Lægemiddelkataloget for at undersøge, om der er andre væsentlige uoverensstemmelser mellem Lægemiddelkataloget og Lægeforeningens medicinfortegnelse?«

Begrundelse

Lægeforeningens Medicinfortegnelse skriver: »Ved anvendelse af fenemal er der øget risiko for misdannelser«, og Lægemiddelkataloget skriver: »Stoffets teratogene virkninger er omdiskuterede« – og videre: »Et stort prospektivt studie omfattende ca. 2.000 graviditeter med phenobarbitaleksponering har ikke afsløret teratogene effekter«.

Svar (10/5 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

»Spørgsmålet om fenemals mulige teratogene virkning (fremkaldelse af misdannelser) vil blive forsøgt afklaret i forbindelse med udarbejdelsen af den redegørelse, Sundhedsstyrelsen skal aflevere til Sundhedsministeriet inden sommerferien. Da spørgsmålet p.t. er uafklaret, er det vanskeligt at forholde sig til den delvise uoverensstemmelse mellem oplysningerne i Lægemiddelkataloget og Lægeforeningens Medicinfortegnelse.

I det af Sundhedsstyrelsen godkendte produktresumé for fenemal »DAK« tabletter anføres: »Graviditet: Kan anvendes under specialistovervågning.«

Såvel Lægemiddelkataloget som Lægeforeningens Medicinfortegnelse er en del af den lægemiddelinformation, der står til rådighed for lægerne her i landet. Ingen af publikationerne er underkastet kontrol fra Sundhedsstyrelsens side. Dette skal ses i sammenhæng med, at lægemiddelinformation ikke hidtil er blevet betragtet som en opgave, som staten og dermed Sundhedsstyrelsen skal varetage.

Der er i lægemiddellovens § 32 hjemmel til, at sundhedsministeren kan pålægge Sundhedsstyrelsen at etablere en statslig lægemiddelinformation. Bestemmelsen stammer fra 1975, men fik sin nuværende udformning i forbindelse med en gennemgribende revision af lægemiddellovens kapitel 6 i 1993 (lov nr. 280 af 6. maj 1993). Af bemærkningerne til loven fremgår det bl.a., at »som følge af fremkomsten af andre kanaler til neutral information om lægemidler til læger m.fl. er planerne om, at staten skulle påtage sig den opgave, uaktuelle.«

Jeg finder ikke grundlag for at iværksætte en systematisk efterprøvelse af oplysningerne hverken i Lægemiddelfortegnelsen eller i Lægemiddelkataloget.

Jeg er derimod indstillet på at søge etableret en enhed i tilknytning til Sundhedsstyrelsen, der kan gennemføre en medicinsk teknologivurdering af forskellige teknikker og behandlingsformer. For en sådan enhed vil det være aktuelt at foretage undersøgelser af behandlingen såvel med lægemidler, der allerede er markedsført, som med nye lægemidler. Det vil være naturligt, at resultatet af disse vurderinger omsættes i referenceprogrammer, behandlingsvejledninger eller lignende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 19: Boligministerens redegørelse af 15. maj 1996 om fremtidens byfornyelse.

(Redegørelsen anmeldt 15/5 96. Redegørelsen givet 15/5 96. Meddelelse om forhandling 15/5 96).

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt indledningsvis rose boligministeren for den måde, hvorpå man har valgt at planlægge tiden frem til revisionen af byfornyelsesloven. Man har valgt at lægge op til en åbenhed, hvor der gives plads til, at ideer og nytænkning kombineret med viden og erfaring, vi allerede har indhøstet fra de tidligere år, vil få mulighed for at kunne præge de næste års indsats på området. Jeg tror, det er en god og en rigtig måde at lægge op til en nytænkning på, at der

netop er denne fase, hvor man har mulighed for også at få drøftet tingene på en fordomsfri måde.

Jeg vil også godt fra starten tilkendegive, at vi i Socialdemokratiet er enige i, at der er behov for en ny vurdering af byfornyelsesloven akkurat på samme måde, som der var behov for at finde en afløser for saneringsloven i form af byfornyelsesloven, der blev vedtaget i 1982.

Lige så naturligt er det, at vi her 14 år efter nok en gang retter blikket fremad og ser på, hvad der ligger af nye udfordringer, hvad kan der være af ting, vi bør tage ind i en ny vifte. Derfor betragter vi det som helt naturligt, at vi nu har denne debat.

Fra at koncentrere indsatsen om afhjælpning af mangler i usunde boliger og ønsket om at skabe tidssvarende boliger ser vi også sideløbende et behov for at få en mere samlet indsats, der retter sig mod at forbedre de generelle levevilkår for borgerne, og det uanset om det drejer sig om boligen, friarealer, trafikale forhold, bydele eller en bred boligsocial indsats.

Hermed ikke være sagt, at mange kommuner ikke har været opmærksomme på de mange forskellige vinkler, der er på at skulle trives og kunne trives godt. Men der er ingen tvivl om, at hvis det var muligt – og det tror vi det er – at få en koordineret indsats, så vi kunne få en større helhed i både vores by- og boligområders udvikling med udgangspunkt i velfærd, levevilkår, fysiske forbedringer m.v., ville meget faktisk være nået.

Jeg ser en mulighed for med disse mange nye aspekter at kunne få sammensat en ny byfornyelseslovgivning, som giver en helt anden bred vifte af mulige tiltag til gavn generelt for beboerne rundt i vores byer, tiltag, som dels sikrer en koordinering af de forskellige initiativer, dels også indebærer, at individuelle behov bedre vil kunne blive tilgodeset fremover. Hermed også være sagt, at vi forudsætter som en helt afgørende faktor, at de forskellige tiltag naturligvis sker i et tæt samarbejde med områdets beboere og brugere.

Når jeg netop brugte udtrykket en bred vifte af muligheder, var det også et udtryk for, at jeg meget gerne meget klart på Socialdemokratiets vegne vil tilkendegive, at det ikke betyder, at vi dermed mener, at alle opgaver i den tunge byfornyelse hermed er løst og kan droppes. Det er ikke tilfældet, tværtimod mener jeg, at der stadig væk er masser af store opgaver, der ligger foran os, såvel når vi taler om afhjælpning